

NEWSLETTER

tammikuu 2006

Vuosi on saatu käyntiin ja tunnit ovat palautumassa normaali-rytmiin vuodenvaihteen menoista. Talvi on toistaiseksi ollut varsin vähäluminen, mutta antoipa meille laiturille jäätyneenä vetenä oman luistinradan. Tulevasta vuodesta on odotettavissa mielenkiintoinen. Jos kaikki menee hyvin, niin saamme kaksi uutta varsaa, tallin laajennus, Lyylin pitäisi aloittaa kilpailu-ura ja vaikka mitä muuta. Myös hevostilanne on nyt hyvä, jopa niin että ostohousut on nyt pantu piiloon eikä tänä vuonna pitäisi enää hevosia tulla kuin luonnollista reittiä. Olemmekin päättäneet lisätä tunteja muutamalla viikkoa kohden jos vain halukkaita ratsastajia löytyy.

Kuukauden ratsastaja: Mirka

Mirka Vuokko on aivan naapurin tyttöjä ja harjoittelee tosissaan ratsastusta. Hän istuu hyvin ja rauhallisesti, ja pärjää hyvin herkempienkin hevosten kanssa.

Kuva: Mirka

Minkä ikäinen olet ja kuinka aloit ratsastamaan?

Viidentoista. Kävimme koiraa rokotuttamassa ja kuulin että olisi mahdollista tulla tänne tunnille. Ratsastanut n 2,5 vuotta.

Mitä tavoitteita olet asettanut harrastukselle?

Haluaisin saada oman hevosen, ihanne olisi kiltti, rauhallinen, ei kovin suuri, värillä ei olisi väliä. Isona haluaisin työn olevan jotain hevosiin liittyvää.

Lempihevosesi?

Pelle ja Vili

Uusi opetushevonen: Lord

Tammikuun 3 pvä tiistaina pyörähti tallillemme uusin tulokas, musta komea ruuna Lord. Latviasta lähtöisin oleva 9-vuotta täyttävällä Lordilla on myös hienot liikkeet, joissa on kuitenkin mukava istua.

Kuva: Lord

Lord on kiltti käsitellä ja satuloida, ratsastaessa se vielä on alkutunnista hieman menossa ja lopputunnista hieman taas jo pohkeita vaativa. Muutaman kerran se myös on halunnut tunnin alussa tehdä tuttavuutta muiden hevosten kanssa liiankin läheisesti. Mutta eiköhän Lord tasoitu pian, kunhan tottuu tallin tapoihin ja muihin hevosiimme ja kunto kohentuu.

Selkäännoususta ja vähän muustakin

Näyttää siltä että suurin osa ratsastajistamme on varsin jäykkäjäpökkiä. Ja huolesttavinta on se, että senioriryhmästä löytyy melkein notkeimmat. Parhaiten tämä paljastuu juuri selkäännousun yhteydessä, jalka ei monellakaan tahdo nousta vyötärönkään korkeudelle. Ja osa ei edes osaa ojentaa jalkaa ylös! Toinen siinä esiintuleva ongelma on, että jos saadaan ähkittyä jalka jalustimeen, niin siitä ylös päästään vain hirveän punnertamisen jälkeen. Eli

ei osata käyttää ponnistusta ja käsien vetovoimaan sujuvasti yhteen. Ensin ponnistaa jalka ja sitten ruvetaan kiskomaan käsillä. Seurauksena se että, satula vääntyy vinoon ja hevosen selkä kuormittuu väärin kun ratsastajan koko paino on pitkään vain sen kyljellä.

Jakkaraa on hyvä käyttää selkäännousussa, koska se rasittaa vähemmän hevosen selkää ja säästää varusteita. Mutta nuorten ihmisten tulee päästä hevosen selkään helposti myös ilman jakkaraa, jota ei välttämättä aina ole paikalla esim jos maastossa joutuu laskeutumaan hevosen selästä.

Ratsastus on varsin staattista, yritetään olla mahdollisimman hiljaa ja heilumatta hevosen selässä. Tällöin lihakset helposti jumittuvat jos ei niitä venyttele kunnolla. Helpoin testi on istua lattialla jalat suorina edessä, jos saat varpaistasi kiinni ilman, että tuntuu siltä että jokin jänne napsahtaa poikki, olet suht taipuisa.

Satulaan nousun oikea tekniikka mannekiinina Kata Irrin kanssa:

Vaihe 1. Jalka jalustimeen, ohjat ja raippa vasemmassa kädessä. Jos raippa on oikeassa kädessä hosuu se ilmassa hevosen takana nousuvaiheessa.

Vaihe 2: pari vauhti-hypähdystä samalla siirtyen selkä ulospäin ja sitten ponnistus jalalla ja samaan aikaan käsillä vetäen. Varo ette tökkää jalkaterällä hevosta vatsaan. Oikealla kädellä pitäisi pitää

läheltä etukaarta kiinni, satula kääntyy helposti vinoon vipuvarren takia pitäessäsi takakaaresta.

Vaihe 3: jalka ilmassa toiselle puolen, laskeudu kevyesti satulaan, jalka jalustimeen (Katalla jalka lähellä osua hevoseen poseeruksesta johtuen)

Yleisimmät virheet:

1. ponnistusvaihe ja kädet ei toimi, vaan jäädään punnertamaan

2. jalka osuu hevoseen satulan takana, kontataan satulaan. Vaarallista.

Jos tunnet piston sydämestäsi, venyttele vaikka iltaisin kun tuijotat tv:tä. Ja muista että varsinkin nuorena ratsastus ei riitä ainoaksi liikuntamuodoksi, vaan liiku mahdollisimman monipuolisesti.

Kysely

Kevätkautta suunnitellessa tehdään pieni kysely siitä, minkälaisia mahdollisia lisäkurssi-teemoja toivottaisiin ja mitä muuta mahdollista toivetta/ajatuksia on.

Alla joitain esimerkkejä mahdollisista aiheista:

- puomi-estekurssi ei-hypänneille
- estekurssi
- hevosen käsittely I perusteet
- hevosen käsittely II jatko (sellaisille joilla on oma hevonen tai aikoo hankkia. Sisältää lääkintää, kengityksen perusteita, hevosen lastaus & kuljettamista jne)
- kouluratsastus
- tehtäviä hevosen selästä käsin (western-like)
- tasapainokurssi barbackka (ilman satulaa)
- mitä muuta keksit

Ilmoitustaululla on valmiita lomakkeita joita ruksimalla voit kertoa toivomuksiasi.

Satulavyön kiristys ja jalustinhihnat

Satulavyö tulee aina tarkistaa vielä selästä, että se on riittävän mutta ei liian tiukka.

Kyllä, nämä helpot joustolla varustetut satulavyöt voi aikuinen vetää liiankin kireälle. Sopivan kireän vyön alle saa sormet työnnettyä, mutta väli pitää tuntua napakalta. Moni satula ja varsinkin paksulla satulahuovalla varustettu voi kuitenkin painua painostasi niin, että vyötä on syytä kiristää.

Jos joudut kiristämään vyötä selästä, nosta jalka siiven eteen jalka jalustimessa. Vasen käsi ottaa vastinhihnasta kiinni, etusormi suorana tunnustelee ja asettaa lukon kielen paikalleen. Oikea käsi pitelee ohjia.

Jalustinhihnoja joutuvat tuntiratsastajat säätämään aina, yksityisillähän moista ongelmaa ei ole kun on aina sama ratsastaja.

Helpoin tapa säätää on nykäistä solki esiin, jätä vasemman käden peukalo vanhan reiän eteen merkiksi ja siirrä sopivaan reikään (ilman merkkiä olet pian hukassa, montako reiän väliä pitikään siirtää). Kun pituus on sopiva, nykäise hihna taas

aivan ylös ettei se jää painamaan reittäsi. Moni hihna on niin paksu, että ne liukuvat huonosti, paras konsti on terävällä nykäisyllä saada hihna liikkeelle.

Jalustinhihnat on syytä laittaa ensin maasta käsin mahdollisimman lähelle, ja tarvittaessa hienosäätää selästä.

Jalustin pitää saada jalkaan ilman kättä kaikissa askellajeissa.

Kuukauden hevonen

Kuukauden hevonen: Kai-Reelia

Kai-Reelia eli Ressu on n.9 vuotias ja 140 senttimetriä millilleen, eli pikkuponi, jolla on hevosen laukka-askel ja paljon temperamenttia. Resson vanhemmista ei ole muuta tietoa, kuin Jukan vironkielisestä netistä onkima tieto, jossa sanotaan Resson vanhempien olevan shetlandinponi ja englantilainen täysverinen. Se kyllä selittäisi askeleen pituuden, harjan jäykkyyden ja Senniin viitaten temperamentinkin. Hauskana poikkeuksena Resson oikea silmä on ns. herasilmä eli sininen valkoisella pohjalla, kun toinen on normaali ruskea.

Ressulla on plakkarissaan kolminkertainen Viron kenttämestaruus, eli kyllä taitoa piisaa. Täällä Suomessa ei ole sen suurempia vielä päästy, mutta 80-sentistä on muutamia rusetteja tullut.

Ja kyllä osaamistakin koulupuolelta siis löytyy, mutta työn takana se on. Suuren laukka-askeleen takia pukit, johtuivat ne mistä vain, ovat ne melko suuria, mutta voi siellä kyydissä pysyä.

Ressu on pieni ja pippurinen kuten sanonta sanoo ja potkuja se jakelee muille hevosille, jos liian lähelle uskaltautuvat, oikein olan takaa. Siis kentällä ei aivan taakse kannata tulla.

T: Juuli

Hyvää talvea !!

www.perriertalli.fi

Huom. Tiedotteen voit lukea myös netissä kotisivuiltamme.